

ریزرف تکت های هوایی و هتل در سراسر جهان بطور آنلاین همیشه و همه جا

وب سایت skytravels.com در زمینه ارایه خدمات مسافرتی بصورت آنلاین در افغانستان پیشتاز می باشد، که از جدید ترین تکنالوجی روز استفاده کرده و آنرا مطابق خواست مشتریان محترم تهیه نموده است. وب سایت skytravels.com بعنوان یک شرکت کاملاً افغانی، ارایه کننده خدمات فروش تکت های هوایی و هتل در سراسر جهان به مشتریان خویش میباشد. استفاده از skytravels.com آسانترین، کوتاه ترین و ارزانهترین طریقه برای رفع نیازمندی های مسافرتی شماست.

حالا شما می توانید با مراجعه به **GOOGLE PLAY** و **APP STORE** نرم افزار SKYTRAVELS را دانلود نمایید.

020 230 4949 - 020 230 4848
SUPPORT@SKYTRAVELS.COM

موفقیت من بانک من

www.azizibank.af

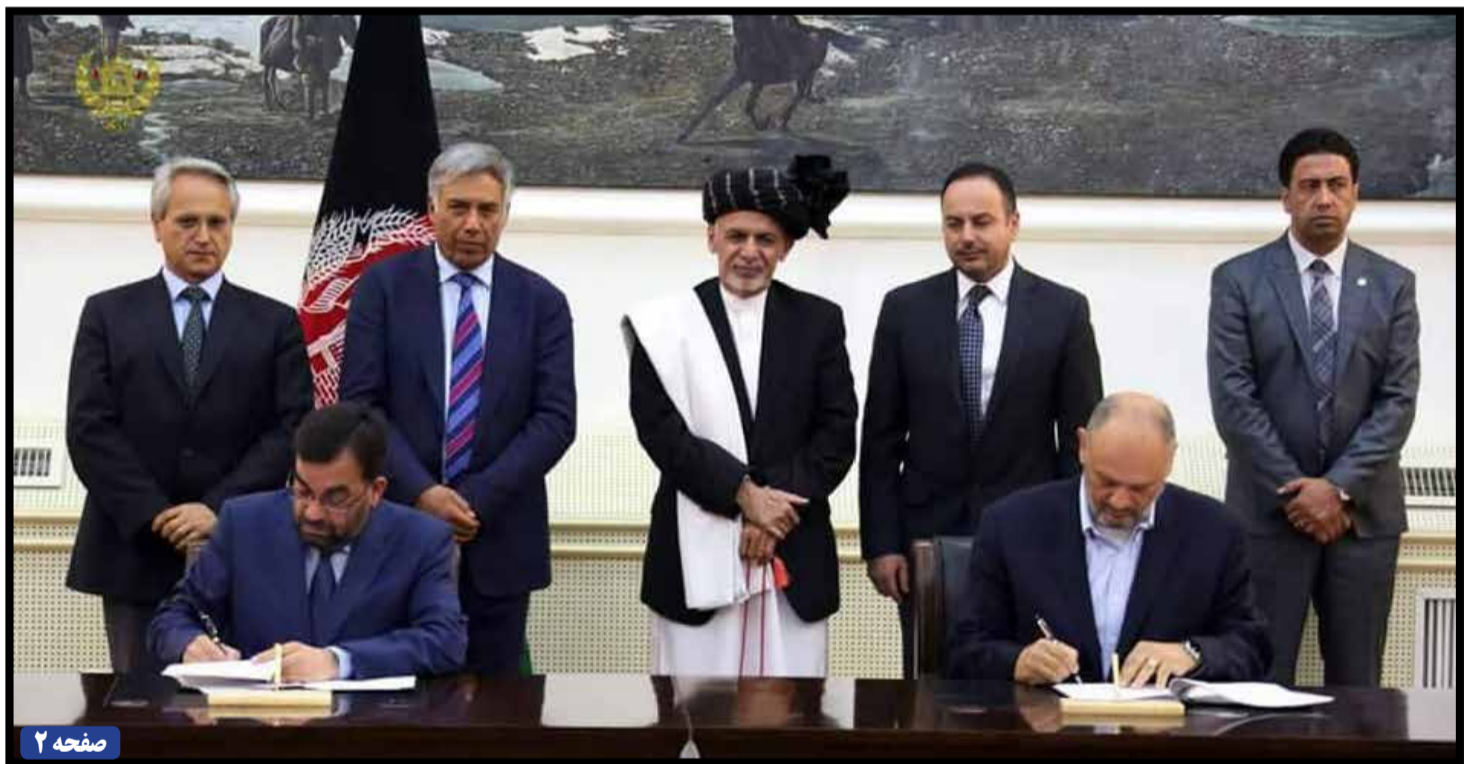
1515

یادداشت روز صفحه ۲

تاراج معادن و پیچیدگی ابعاد منازعه در کشور

معادن سرشار طبیعی در افغانستان در کنار امیدواری های زیاد، عامل منازعات و کشمکش های زیاد میان گروه های مختلف مافیایی نیز بوده است. گزارش های متعددی در مورد سوءاستفاده ها و درگیری ها بر سر منابع طبیعی در کشور منتشر شده که هرکدام قابل تامل و نگرانی است. به تازگی واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان در گزارشی گفته است که صدها معدن کوچک از کنترل دولت خارج شده و به گونه ای خودسرانه استخراج...

تفاهم نامه ی توسعه ی بند کجکی میان وزارت انرژی و آب و شرکت ترکی «۷۷» امضا شد

خبرنگار ناراضی صفحه ۳

اطلاعیه ی وزارت تحصیلات عالی

به اطلاع عموم دانشجویان دانشگاه های کابل رسانیده می شود که السلام علیکم و رحمته الله و برکاته! والیکم بر سلام و رحمته الله و برکاته!

اما بعد؛ طوری که در جریان هستید، این بار نیروهای محافظتی در دروازه ی دانشگاه پولی تکنیک دانشجویان را اذیت کرده و حتا به روی دانشجویان گلوله شلیک کرده. وزارت تحصیلات عالی سال هاست به خاطر این کارها به اندیشه شده و در چرت عمیق فرو رفته است. دانشجویان گرامی، هر سال و هر باری که نیروهای پولیس به بهانه های مختلف برای شما مزاحمت ایجاد می کند...

چهار تکه صفحه ۵

این چهره رقم برادرک است؟

وقتی که برادر حامد کرزی در قندهار به قتل رسید، حامد کرزی با چشمان گریان گفت که برادر او به دست «دشمنان مردم افغانستان» به قتل رسیده. او اما از «برادران ناراضی» خواندن طالبان دست برد نداشت؛ هرچند که طالبان مسئولیت قتل برادرش را به عهده گرفتند. در سال ۱۳۸۹ شمسی تلویزیون بی بی سی با فاروق وردک گفت و گو کرد. آقای وردک در آن زمان وظیفه داشت که به عنوان یک مقام بلندپایه ی دولتی جرگه ی صلح را برگزار کند و طالبان را به آشتی با دولت و مردم افغانستان فراخواند. عجیب آن که در آن گفت و گو آقای وردک اصلاً وجود گروهی به نام طالبان را انکار کرد...

صفحه ۵

مکاتب تحت محاصره چگونه صنفا های درسی به سنگر و پناهگاه تبدیل شده اند؟

کشورهای غربی، از زمان تهاجم نظامی به رهبری امریکا به افغانستان در سال ۲۰۰۱، به شدت در زمینه ی آموزش و پرورش در آنجا [افغانستان] سرمایه گذاری کرده اند. اما از آنجایی که امنیت در سرتاسر این کشور رو به وخامت نهاده است، مکاتبها در بسیاری جاها، نه تنها از طرف شورشیان طالب بلکه از طرف نیروهای امنیتی افغان...

صفحه ۴

پیروزی «دیپلماسی اقتصادی» بر استراتژی شبه نظامی گری در افغانستان

افغانستان به دلیل موقعیت ژئوپلیتیک آن، از گذشته های دور کانون توجه قدرت ها بوده است. اصطلاح «بازی بزرگ» که رقابت بین روسیه ی تزاری و بریتانیا را در قرن نوزدهم توصیف می کند، نتیجه ی رویای این دو قدرت برای تسلط به افغانستان و یا دست کم شکست حریف در این منطقه بود. افغانستان از دید روسیه ی تزاری...

صفحه ۳

تجارت ننگین سنگ معدن در افغانستان

مردم محلی تصاحب معدن عظیم سنگ لاجورد در شمال شرقی ولایت بدخشان توسط شبه نظامیان را «کودتای سفید» می نامند. آسان و بدون خونریزی، ممکن است این درست باشد، اما در هر صورت این رویداد درس عبرتی شد که نشان داد چگونه عدم پاسخگویی و حاکمیت قانون در افغانستان می تواند موهبت را به تباهی تبدیل کند. شرکت سنگ معدن لاجوردین، در هیجان...

داریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

+93(0)777071333
+93(0)700071333
+93(0)790071333
+93(0)786071333
www.flyariana.com
info@flyariana.com

دو طرفه 590\$
یک طرفه 300\$

کابل - مسکو
کابل - دهلی 135\$
کابل - هرات 6000AF

12000AF

افغانستان به دلیل موقعیت ژئوپلیتیک آن، از گذشته‌های دور کانون توجه قدرت‌ها بوده است. اصطلاح «بازی بزرگ» که رقابت بین روسیه تزاری و بریتانیا را در قرن نوزدهم توصیف می‌کند، نتیجه‌ی رویای این دو قدرت برای تسلط به افغانستان و یا دست‌کم شکست حریف در این منطقه بود. افغانستان از دید روسیه تزاری، دروازه‌ی رسیدن این امپراتوری به آب‌های گرم بود و انگلستان، افغانستان را به‌عنوان کریدوری برای رسیدن به اهداف خود در چین، ایران و آسیای مرکزی می‌دانست. این رویا منجر به دخالت نظامی انگلیسی‌ها و در نتیجه دو شکست سهمگین در افغانستان گردید. دهه‌ها بعد روسیه برای تصرف افغانستان این کشور را اشغال کرد که این تهاجم نیز به شکست نظامی روس‌ها منجر شد.

در قرن ۲۱ نیز موقعیت افغانستان که پیونددهنده‌ی سه منطقه‌ی مهم و استراتژیک خاورمیانه، آسیای مرکزی و شبه‌قاره‌ی هند می‌باشد، رقابت‌هایی را بین قدرت‌های منطقه‌ی و فرامنطقه‌ی سبب شده است. مهم‌ترین رقابتی که در این نوشتار به آن اشاره می‌شود، رقابت دو کشور هند و پاکستان در افغانستان است. رقابتی که برخی آن را جنگ نیابتی هند و پاکستان تعبیر می‌کنند و فرجام این رقابت پس از ۱۵ سال موضوع این بحث است.

رقبای منطقه‌ی در افغانستان پساطالبان

با شکست حکومت طالبان و تشکیل افغانستان جدید، تمامی کشورهای منطقه و همسایگان افغانستان برای کمک به حاکمیت نوپا و بازسازی این کشور تعهداتی را پذیرا شدند. هند و پاکستان دو کشور هسته‌ی متخاصم با سابقه‌ی سه جنگ تمام‌عیار نیز از جمله این کشورها بودند. اوضاع در افغانستان نوین به همان میزان که وفق مراد پاکستان نبود (به دلیل شکست طالبان و روی کار آمدن گروه‌های ضد طالبانی)، به همان اندازه فرصت طلایی در اختیار هند قرار داد تا با کمک به دولت تازه‌تاسیس کابل، اجازه ندهد افغانستان بار دیگر تحت سلطه‌ی پاکستان درآید.

هند در نتیجه‌ی یک دیپلماسی هوشمندانه نفوذ روزافزونی را برای خود رقم زد. این وضعیت برای پاکستان که از دیرباز در پی سیاست عمق استراتژیک در افغانستان برای مقابله با خطر حمله‌ی احتمالی هند به کشورش بود، قابل تحمل نبوده و در نتیجه بازی دوگانه را با احیای طالبان به راه انداخت.

دیپلماسی اقتصادی

دهلی‌نو برای پیشبرد استراتژی‌ها و تأمین منافع ملی خود در افغانستان، «دیپلماسی اقتصادی» را به‌عنوان یک رکن اساسی در سیاست خارجی خود در قبال کابل اتخاذ کرد. دیپلماسی اقتصادی ابزار کارا و موثری است که به‌صورت گسترده توسط کشورهای به‌سرعت درحال رشد به‌کار گرفته می‌شود. بر این اساس هندوستان در ۱۵ سال گذشته پروژه‌های متمرکز، زود بازده و درازمدت را در دستور کار خود قرار داد. ساخت لین انتقال برق از شمال افغانستان (پل خمزی) به کابل، جاده‌ی زرنج دلارام، اعمار ساختمان پارلمان، سرمایه‌گذاری و مشارکت در بندر ترانزیتی چابهار و احداث بند سلما بخشی از تلاش‌های اقتصادی هند برای اجرایی کردن هدف بلندمدت خود در افغانستان است. دهه‌ها پروژه‌ی کوچک دیگر نیز در این مدت با بودجه‌ی هندی‌ها تکمیل شده است. بیش از صد شرکت هندی در افغانستان سرمایه‌گذاری کرده‌اند که چشم‌گیرترین آن‌ها، پروژه‌ی استخراج معدن حاجی‌گک در ولایت بامیان با سرمایه‌ی حدود ۷ میلیارد دلار خواهد بود. (یک سال پیش خبرهای تاییدناشده مبنی بر انصراف هندی‌ها از این پروژه مخابره شد که توسط منابع رسمی هند تأیید نشد. به‌نظر می‌رسد این خبر برای تحت فشار قرار دادن دولت کابل به دلیل نزدیک شدن به پاکستان در آن مقطع و همچنین انحصار مسیر ترانزیتی افغانستان به هند توسط پاکستان بوده باشد). کمک‌های آموزشی و نظامی هند نیز چشم‌گیر و قابل توجه می‌باشند.

استراتژی شبه‌نظامی‌گری

اما پاکستان برای پیشبرد سیاست خارجی و تأمین منافع ملی خود در افغانستان، دیپلماسی سنتی ولی کارایی خود را به‌کار گرفت؛ استفاده از شبه‌نظامیان برای توقف هر آن‌چه در افغانستان نباید اتفاق افتد. در نتیجه‌ی این سیاست، طالبان با کمک پاکستان در خاک این کشور بار دیگر احیا شد و این گروه برای انتقام از شکست و با رویای تصرف مجدد افغانستان، دور جدیدی از خشونت و جنگ را آغاز کرد. احیای مجدد طالبان و جنگ برای رسیدن به آن‌چه مدنظر پاکستان بود، بهای سنگینی برای افغانستان و جامعه‌ی جهانی داشت. افغانستان از مسیر بازسازی و سرمایه‌گذاری منحرف شد و در عوض به مقابله به شبه‌نظامی‌گری روی آورد. ۹۲ هزار تن از سال ۲۰۰۱ تا کنون کشته شدند که ۲۶ هزار نفر از آنان غیرنظامی بودند و نیز صد هزار زخمی حاصل این جنگ می‌باشد.

نیازی به ذکر نیست که جنگ افغانستان چند لایه است و تنها باعث و بانی آن پاکستان نیست اما باید پذیرفت که این کشور رکن اساسی این بازی است و در بازی‌های چندوجهی به‌عنوان

پیروزی «دیپلماسی اقتصادی»

بر استراتژی شبه‌نظامی‌گری در افغانستان

✍ سید محمد جاوید حسینی

اشرف‌غنی رییس‌جمهور افغانستان پس از کسب کرسی ریاست‌جمهوری، اولویت اول خود را مهار نامنی قرار داد و برای این امر بر خلاف حامد کرزی رییس‌جمهور سابق که پاکستان را از سیاست‌های خود طرد کرده بود، دست دوستی به سوی این کشور دراز کرد. غنی برای جلب اعتماد سیاستمداران و به‌خصوص جنرال‌های پاکستانی روابط با هند را تقلیل داد و لیست تجهیزات نظامی در خواستی از دهلی‌نو را کنسل کرد. اما به‌رغم تلاش‌های وی پاکستان حاضر نشد ابزار استراتژیک خود در افغانستان یعنی طالبان را تسلیم کند. در نتیجه، مذاکرات چهارجانبه که با میانجیگری امریکا و چین آغاز شده بود شکست خورد و غنی روابط خود با هند و پاکستان را بازنگری کرد. وی پس از یک‌سال‌ونیم به همان سیاستی بازگشت که حامد کرزی در بیش از ده سال زمامداری به آن رسیده بود.

پاکستان زندگی می‌کند و ما بر آن‌ها نفوذ زیادی داریم.

بازگشت دولت وحدت ملی به سوی هند

اشرف‌غنی رییس‌جمهور افغانستان پس از کسب کرسی ریاست‌جمهوری، اولویت اول خود را مهار نامنی قرار داد و برای این امر بر خلاف حامد کرزی رییس‌جمهور سابق که پاکستان را از سیاست‌های خود طرد کرده بود، دست دوستی به سوی این کشور دراز کرد. غنی برای جلب اعتماد سیاستمداران و به‌خصوص جنرال‌های پاکستانی روابط با هند را تقلیل داد و لیست تجهیزات نظامی درخواستی از دهلی‌نو را کنسل کرد. اما به‌رغم تلاش‌های وی پاکستان حاضر نشد ابزار استراتژیک خود در افغانستان یعنی طالبان را تسلیم کند. در نتیجه، مذاکرات چهارجانبه که با میانجیگری امریکا و چین آغاز شده بود شکست خورد و غنی روابط خود با هند و پاکستان را بازنگری کرد. وی پس از یک‌سال‌ونیم به همان سیاستی بازگشت که حامد کرزی در بیش از ده سال زمامداری به آن رسیده بود.

این زمان مصادف بود با به ثمر نشستن برخی از پروژه‌های کلان هند مانند طرح ترانزیتی بندر چابهار و افتتاح سد سلما در ولایت هرات. خوش‌شانسی با هند یار بود و در اوج سردی روابط کابل - اسلام‌آباد، هند با افتتاح این دو پروژه برتری سیاسی خود را به رخ حریف کشید.

افغانستان تاکنون روابط خود با هند را بر اساس فشار بر پاکستان موازنه می‌کرد اما به‌نظر می‌رسد پس از ۱۵ سال تجربه و به ثمر نشستن پروژه‌های کلان هندی، این سیاست را کنار گذاشته و دهلی‌نو را به‌عنوان دوست استراتژیک در سیاست خارجی خود قلمداد کند.

فشار بر پاکستان از درون و بیرون

به‌نظر می‌رسد که سیاست‌های سخت پاکستان در افغانستان برای جلوگیری از هندی‌شدن افغانستان تخریب‌شده نبوده و در ماه‌های اخیر هند توانست در قلب افغان‌ها نفوذ کند و مقابله با این نفوذ معنوی مشکل است.

سیاست‌های دوگانه‌ی پاکستان برای امریکا به‌عنوان بزرگترین تأمین‌کننده‌ی کمک‌های خارجی این کشور نیز خسته‌کننده شده است. در ماه‌های اخیر دولت پاکستان آماج انتقادهای تند مقامات امریکایی قرار گرفته است. هر چند این انتقادات موسمی بوده و پاکستان هم این نکته را می‌داند اما هزینه‌های زیادی برای این کشور دربر داشته است. از دست رفتن قرارداد فروش هواپیماهای اف ۱۶ که برای سیاست‌های نظامی پاکستان حیاتی است، بهای اندکی نیست. همچنین تعلیق بخشی از کمک‌های سالانه‌ی امریکا را باید به این هزینه افزود. وجهه‌ی بین‌المللی پاکستان نیز به دلیل این سیاست سخت مخدوش شده است.

در درون پاکستان هم باوجود این که انتقاد از ارتش و ISI خط قرمز برای رسانه‌ها است اما انتقادات روزافزون مشاهده می‌شود. در روزهای اخیر رسانه‌های پاکستانی ضمن انتقاد نرم از سیاست‌های این کشور در قبال افغانستان، درباره‌ی پیامدهای منفی سیاست‌های اقتصادمحور افغانستان به دولت‌مردان خود هشدار داده‌اند. این نگرانی زمانی بیشتر می‌شود که افغانستان و هند درباره‌ی احداث ۱۵ سد بر روی رودخانه‌های افغانستان مطالعاتی انجام داده‌اند؛ رودخانه‌هایی که برخی از آن‌ها شریان‌های حیاتی پاکستان را سیراب می‌کنند.

فرصت‌های پیش روی پاکستان

بر اساس گزارش‌هایی که در رسانه‌ها منتشر می‌شود، اگر پاکستان از زیاده‌خواهی‌های خود در افغانستان بگذرد، دولت وحدت ملی حاضر است این کشور را همسان هند و چین در معادن افغانستان و اقتصاد این کشور سپیم سازد.

افغانستان بهترین بازار مصرفی برای اجناس و کالاهای پاکستانی است و موانع تجاری ناشی از تنش‌های سیاسی مانعی برای شکوفا شدن این فرصت اقتصادی نبوده است. از سوی دیگر کمبود انرژی پاکستان که صنعت این کشور را با رکود مواجه کرده است، در صورت برقراری آرامش در افغانستان با واسطه‌ی این کشور از طریق آسیای مرکزی تأمین خواهد شد. دو پروژه‌ی خط لوله‌ی گاز تاپی و خط انتقال برق KASA-۱۰۰۰ برای پاکستان بیش از سایر کشورهای دینفغ سودآوری دارد.

ورای همه‌ی این دلایل، حمایت از شبه‌نظامی‌گری اثر معکوس داشته و آتش این بازی دامن پاکستان را فرا گرفته است. علاوه بر ایالت‌های خیبرپختونخواه و سند، اکنون پنجاب هم در آتش حملات شبه‌نظامیان می‌سوزد.

در فرجام کلام، نگاهی به کارنامه‌ی ۱۵ ساله‌ی هند در افغانستان، حکایت از موفقیت دیپلماسی اقتصادی هند دارد. این دیپلماسی علاوه بر تأمین منافع ملی دهلی‌نو، سازندگی برای افغانستان و همگرایی برای منطقه (ایران، افغانستان و هند) را هم به ارمغان آورده است. هر چند به اعتقاد برخی از کارشناسان، این رفتار هند برای افغانستان هزینه (واکنش منفی پاکستان) دارد اما باید گفت که راه‌حل حذف هند نیست بلکه باید تلاش صورت گیرد تا پاکستان به تغییر سیاست وادار شود و رفتاری همانند هند را در پیش گیرد.

سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۸ رهبری نظامی و سیاسی پاکستان را به‌عهده داشت، طی دو سال گذشته دو بار به صراحت در گفت‌وگو با رسانه‌ها اعلام کرد که ISI از سال ۲۰۰۲ برای تضعیف دولت حامد کرزی، به پرورش دوباره‌ی طالبان اقدام کرد و دلیل آن نزدیک شدن کابل به هند بود. همچنین سرتاج عزیز مشاور روابط خارجی نخست‌وزیر پاکستان چند ماه پیش و در آستانه‌ی مذاکرات صلح افغانستان در سفری که به امریکا داشت در یک نشست خبری اعلام کرد که رهبری گروه طالبان به همراه خانواده‌های خود در

همکار منطقه‌ی قدرت‌های خارجی عمل کرده است. اگر دولت‌مردان پاکستان اراده‌ی برای شراکت در این بازی نداشتند، محال بود این سناریو اجرایی شود.

هر چند در ابتدا مقامات پاکستانی منکر هرگونه حمایت و پشتیبانی از شبه‌نظامیان مخالف دولت افغانستان بودند اما در سال‌های اخیر سیاست انکار را کنار گذاشته و مقامات بازنشسته و برحال این کشور واضح و آشکار بر حمایت خود از طالبان اشاره می‌کنند. جنرال پرویز مشرف رییس‌جمهور سابق پاکستان که از

مکاتب تحت محاصره چگونه صنف‌های درسی به سنگر و پناهگاه تبدیل شده‌اند؟

منبع: فارین افیرز/پیتز بوکارت

برگردان: حمید مهدوی

کشورهای غربی، از زمان تهاجم نظامی به رهبری امریکا به افغانستان در سال ۲۰۰۱، به شدت در زمینه آموزش و پرورش در آنجا [افغانستان] سرمایه‌گذاری کرده‌اند. اما از آنجایی که امنیت در سرتاسر این کشور رو به وخامت نهاده است، مکاتب‌ها در بسیاری جاها، نه تنها از طرف شورشیان طالب بلکه از طرف نیروهای امنیتی افغان که وظیفه‌شان محافظت از این مکاتب‌ها است، با تهدید مواجه‌اند. نیروهای ملی این کشور در جریان حمله بر مناطق تحت کنترل طالبان به طور فزاینده‌ای از مکاتب‌های چندین طبقه‌ی در روستاهای کوچک، که بسیاری از آن‌ها توسط کمک‌کنندگان خارجی ساخته شده‌اند، به عنوان پایگاه نظامی‌شان استفاده می‌کنند. حتی اگر این ساختمان‌ها صدمه نبینند، اشغال نظامی مانع آموزش و پرورش کودکان می‌شود. اما اغلب اوقات، وقتی طالبان بر مواضع حکومتی حمله می‌کنند، این مکاتب‌ها به میدان نبرد تبدیل می‌شوند، خساره می‌بینند یا به خرابه تبدیل می‌شوند و تا بازسازی این مکاتب‌ها، کودکان از آموزش و پرورش محروم می‌شوند.

در سال ۲۰۱۵، دفتر سازمان ملل متحد در افغانستان ۲۰ مورد را مستندسازی کرد که در آن نیروهای امنیتی حکومتی و گروه‌های مسلح مخالف مکاتب‌ها را به مقصد نظامی اشغال کرده‌اند. دیده‌بان حقوق بشر، در جریان یک مأموریت تحقیقاتی مختصر، صرف در یک منطقه‌ی کوچک ولایت بغلان، ۱۱ مکاتب را شناسایی کرد که تحت اشغال بودند و به مقاصد نظامی استفاده می‌شدند و این نشان‌دهنده‌ی آن است که این مشکل کمتر گزارش شده است و در حال بدتر شدن است. تحقیقاتی که توسط روزنامه‌ی گاردین در ماه اپریل انجام شد، دو مکاتب ساخت بریتانیا را در ولایت هلمند شناسایی کرد که به عنوان پایگاه‌های ارتش افغانستان استفاده می‌شدند، از جمله مکاتبی که در طبقه‌ی پایین آن هنوز شاگردان مصروف آموزش بودند.

مکاتب متوسط استاد غلام جیلانی جلالی، در قریه‌ی بازار پوستک ولایت بغلان یک نمونه است. در سال ۲۰۱۰، طالبان این مکاتب را زمانی که توسط پولیس افغانستان اشغال شده بود، محاصره کرده و هفت پولیس را در داخل صنف به ضرب گلوله کشتند. یکی از مسئولان این مکاتب به من گفت: «خون آن‌ها با سستن پاک نشد، بنابراین باید با تیر آن را از روی دیوار پاک می‌کردیم».

در سال ۲۰۱۵، پولیس افغانستان به این مکاتب بازگشت و با کیسه‌های ریگ در منزل دوم آن مواضع برپا کرد، در حالی که شاگردان تلاش کردند درس‌شان را در منزل اول ادامه بدهند.

در اوایل سال جاری، نیروهای حکومتی بر نیروهای طالبان که در این مکاتب مستقر بودند حمله کردند و با تیراندازی و گلوله‌های هاون ساختمان آن را با خاک یکسان کردند. طالبان فرار کردند، اما ساختمان مکاتب، کمتر از یک سال بعد از افتتاح آن، مخروبه باقی ماند. این مکاتب، حتی با مخروبه بودنش، هنوز یک پایگاه نظامی است. هنگامی که دیده‌بان حقوق بشر در ماه اپریل آنجا بود، تعداد اندکی از شبه‌نظامیان پولیس محلی افغانستان ساختمان را اشغال کرده بودند.

طالبان نیز در این منطقه از مکاتب‌ها به عنوان پایگاه‌های نظامی استفاده کرده‌اند و حتی با وجود درخواست بزرگان قریه که برای نجات مکاتب‌شان تلاش می‌کنند، مکاتب‌ها را ترک نکرده‌اند. حکومت سوئد اعمار مکاتب ابتدائیه‌ی خیل جان شهید در منطقه‌ی عمرخیل را تأمین مالی کرد. در سال ۲۰۱۵، دروازه‌ی این مکاتب به روی ۳۵۰ شاگرد پسر و دختر گشوده شد. بلافاصله پس از آن جنگجویان طالبان آمدند و این مکاتب را اشغال کردند و درخواست بزرگان قریه مبنی بر ترک مکاتب را رد کردند.

در اوایل سال جاری، نیروهای حکومتی بر نیروهای طالبان که در این مکاتب مستقر بودند حمله کردند و با تیراندازی و گلوله‌های هاون ساختمان آن را با خاک یکسان کردند. طالبان فرار کردند، اما ساختمان مکاتب، کمتر از یک سال بعد از افتتاح آن، مخروبه باقی ماند. این مکاتب، حتی با مخروبه بودنش، هنوز یک پایگاه نظامی است. هنگامی که دیده‌بان حقوق بشر در ماه اپریل آنجا بود، تعداد اندکی از شبه‌نظامیان پولیس محلی افغانستان ساختمان را اشغال کرده بودند.

برای بسیاری از خانواده‌ها در افغانستان، آموزش و پرورش کودکان‌شان یکی از چند راه محدود فرار از فقر است. حضور رو به رشد نیروهای امنیتی حکومت و طالبان در مکاتب‌ها، نه تنها آموزش و پرورش را از دسترس خارج می‌کند بلکه بسیاری از زیربنای آموزش و پرورش را که کمک‌کنندگان به افغانستان در جریان ۱۵ سال گذشته به شدت روی آن سرمایه‌گذاری کرده‌اند، تخریب می‌کند. در بسیاری از روستاها، حضور نیروهای امنیتی در مکاتب‌ها، به جای این که به روستائینشان احساس امنیت بدهد، از این نیروها اشغال‌کنندگان منفور می‌سازد.

مشخصاً، اگر قرار است دختران با مردان مسلح در یک مکاتب باشند یا مکاتب با یک حمله‌ی بالقوه مواجه باشد، کمتر احتمال دارد که والدین دختران به کودکان‌شان اجازه مکاتب رفتن بدهند. وقتی یک مکاتب یا مسیر منتهی به مکاتب خطرناک‌تر تشخیص داده شود یا وقتی یک مکاتب تعطیل می‌شود و شاگردان مجبور شوند به مکاتب دورتری که هنوز باز است بروند، به احتمال زیاد والدین نگران، به دختران‌شان اجازه‌ی ترک خانه را نخواهند داد.

احتمالاً مردم ایالات متحده و اروپا که افتخار می‌کنند حکومت‌های‌شان از آموزش و پرورش در افغانستان حمایت می‌کنند، نگاه مبهمی به کمک‌های‌شان خواهند داشت که اساساً برای ساخت پایگاه‌ها برای نیروهای امنیتی استفاده شده است. کشورهایی که برای محدود کردن استفاده از مکاتب‌ها به مقاصد نظامی توسط نیروهای مسلح خودشان گام‌هایی برداشته‌اند، در موقعیت بهتری خواهند بود تا با حکومت افغانستان در زمینه‌ی جلوگیری از آن در افغانستان کار کنند تا اطمینان حاصل کنند که مکاتب‌های اشغال شده تخلیه خواهند شد و سیاست‌ها و عملکردهای نیروهای امنیتی را بهبود بخشند تا از مکاتب‌ها بهتر محافظت شود.

یک اعلامیه‌ی مکاتب‌های امن که راهنمایی را در مورد چگونگی محافظت بهتر از مکاتب‌ها در برابر حملات و استفاده نظامی ارائه کند، کمک می‌کند تا روی این موضوع تمرکز شود. از زمانی که این اعلامیه نشر شد، ۵۳ کشور، به‌شمول افغانستان و بسیاری از کشورهای دیگری که از جنگ تاثیر پذیرفته‌اند، نسبت به این تلاش تعهد سیاسی کردند. نزدیک به نیمی از کشورهای اروپای این اعلامیه را امضا کردند. برای کشورهایی که این اعلامیه را امضا کرده‌اند، گام بعدی ترکیب این محافظت‌ها با سیاست‌های داخلی و چارچوب‌های عملیاتی است. برای کشورهایی که هنوز این اعلامیه را که اکنون یک سال از نشرش می‌گذرد، امضا نکرده‌اند، این اعلامیه یک گام نخست واضح است تا نسبت به مکاتب‌های امن در سرتاسر جهان تعهد کنند.

نهایتاً، امضای اعلامیه‌ی مکاتب‌های امن بخش آسان ماجرا است. تعهد واقعی به محافظت از مکاتب‌ها در برابر حملات و جلوگیری از استفاده‌ی آن‌ها به‌عنوان پایگاه‌های نظامی نیازمند اراده‌ی سیاسی و اقدام عملی است. این امر نیازمند تمایل کشورها است تا به نیروهای‌شان دستور بدهند مکاتب‌ها را اشغال نکنند و نیروهای امنیتی‌یی که این گونه دستورها را نادیده می‌گیرند، مورد بازخواست قرار بدهند.

کودکان هر روزه در بسیاری از بخش‌های افغانستان حیات‌شان را به خطر می‌اندازند تا به مکاتب برسند و تحصیل کنند، تحصیلی که آن‌ها امیدوارند به آن‌ها آینده‌ی بهتری می‌دهد. تداوم استفاده از چنین مکاتب‌ها توسط نیروهای امنیتی افغانستان و طالبان، خطر محروم کردن نسل دیگری از کودکان افغانستان از آموزش و پرورش را به همراه دارد و کودکان را مستقیماً در برابر آتش قرار می‌دهد. حتی در کشور جنگ‌زده‌ی مثل افغانستان، کودکان حق داشتن یک مکاتب امن را دارند که از آن‌ها در برابر اثرات جنگ محافظت کند و حکومت افغانستان و کمک‌کنندگان باید در راستای محافظت از اساسی‌ترین حق کودکان بیشتر تلاش کنند.

پهلنگ

سخن‌آهنگ

این چه رقم برادری است؟

وقتی که برادر حامد کززی در قندهار به قتل رسید، حامد کززی با چشمان گریان گفت که برادر او به دست «دشمنان مردم افغانستان» به قتل رسیده. او اما از «برادران ناراضی» خواندن طالبان دست برد نداشت؛ هرچند که طالبان مسئولیت قتل برادرش را به عهده گرفتند. در سال ۱۳۸۹ شمسی تلویزیون بی‌بی‌سی با فاروق وردک گفت‌وگو کرد. آقای وردک در آن زمان وظیفه داشت که به عنوان یک مقام بلندپایه‌ی دولتی جرگه‌ی صلح را برگزار کند و طالبان را به آشتی با دولت و مردم افغانستان فراخواند. عجیب آن‌که در آن گفت‌وگو آقای وردک اصلاً وجود گروهی به نام طالبان را انکار کرد. اخیراً طالبان شیرولی وردک، برادر آقای فاروق وردک، را در کابل به قتل رساندند و اعلام کردند که این جنایت کار طالبان بوده است.

وقتی که حکومت اشرف‌غنی آغاز شد، امید آن بود که او سیاست تازه‌ی در برابر طالبان در پیش بگیرد و اگر طالبان به دعوت مذاکره و صلح او پاسخ مثبت ندهند، با آنان از طریق فشار نظامی و خشونت وارد تعامل شود و نابودشان کند. اشرف‌غنی نه فقط با طالبان از موضع قدرت سخن نگفت که از بس با آنان نرمی و مدارا کرد، این سوءظن در میان مردم قوت گرفت که دولت او با طالبان همکاری می‌کند و به طالبان امکانات لجستیکی و سلاح می‌فرستد. وقتی که کندز سقوط کرد، اشرف‌غنی هیات حقیقت‌یابی را به کندز فرستاد که مدیریت‌اش به دست امرالله صالح و فاروق وردک بود. آن هیات حقیقت‌یاب اگر حقیقتی هم یافت آن را با مردم افغانستان در میان گذاشت. توقع اکثر مردم هم این بود که وقتی در ترکیب ریاست آن هیات فاروق وردک باشد، فاروق وردکی که اصلاً حاضر نیست اسم طالبان را به‌عنوان عامل ناامنی ببرد، آن هیات حقیقتی را به مردم نخواهد گفت. چنان هم شد. در کندز فجایع بسیاری بر مردم تحمیل شدند، اما دولت اشرف‌غنی و فلسفه‌ی مدارایی که فاروق وردک از مهندسان‌اش بود، در برابر طالبان تغییر چندانی نکرد. حالا که طالبان رسماً گفته‌اند که برادر فاروق وردک را آنان کشته‌اند، آیا فاروق وردک و همگنان و هم‌فکران او سرانجام قبول خواهند کرد که با طالبان نمی‌توان تعامل صلح‌آمیز کرد و از مدارا و گفت‌وگو و صلح سخن گفت؟

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزل‌تان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz		برای ادارات دولتی و شرکتها		برای متعلمین و محصلین	
6 Months	120\$ USD	۳۰۰۰ افغانی	نشن ماهه	۲۰۰۰ افغانی	نشن ماهه
Annual	200\$ USD	۵۰۰۰ افغانی	یک ساله	۴۰۰۰ افغانی	یک ساله

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می‌باشد. مسئولیت سایر نوشته‌ها به نویسندگان آن بر می‌گردد.

- صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی
- معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا
- سردبیر: جواد ناجی
- دبیر خبر: عصمت الله سروش
- گزارشگران: راحله رسول، الیاس نواندیش
- ویراستار: عمران راتب
- صفحه آرا: هادی دریابی
- بازاریاب: محمد حسین جويا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲
- ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com
- آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا
- شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶۰
- مسئول توزیع: روح الله مرادی ۰۷۷۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۹۲۹۱۹۳۳۲

چهارشنبه | ۱۹ جوزا، ۱۳۹۵ | سال پنجم | شماره ۱۰۸۳

Wednesday | 08 June 2016 | Year 05 | Vol 1083

www.etalatroz.com

www.facebook.com/dailyetalatroz/

twitter.com/dailyetalatroz

[telegram.me/etalatroz](https://t.me/etalatroz)

plus.google.com/u/0/+DailyEtilaatRoz

دام تي ان
له لوري د انټرنټ
نوي بکسي

د انټرنټ ۳
اوونيزي بکسي

د انټرنټ ۳
ورځني بکسي

د انټرنټ ۲
شپني بکسي

د انټرنټ ۵
مياشتيني بکسي

د انټرنټ نويو بکسو ته ښه راغلاست

ام ټي ان اوس تاسو ته ستاسو له اړتيا سره سمې بکسي وړاندې کوي. تاسو کولای شئ چې له ۳ ورځنيو، ۳ اوونيزو، ۵ مياشتينيو او يا له ۲ شپنيو بکسو څخه يوه بکسه کې گډون وکړئ او کريډټ مو وسپموي. د معلوماتو لپاره لاندې جدول ته مراجعه وکړئ.

د بکسي ډول	حجم	د بکسي لگښتونه	د اعتبار موده	د فعالولو طريقه
ورځني	۱۴۰ م بي	۱۵ افغاني	صافه ورځ	۲۴۴ د شمېري نه واستون
	۱۰۰ م بي	۳۰ افغاني	صافه ورځ	۲۴۴ د شمېري نه واستون
اوونيزه	۲۰۰ م بي، ۴۰۰ م بي، ۵۰۰ م بي	۵۰ افغاني	صافه ورځ	۲۴۴ د شمېري نه واستون
	۲۵۰ م بي	۷۵ افغاني	۷ ورځي	۲۴۴ د شمېري نه واستون
مياشتيني	۵۰۰ م بي	۱۵۰ افغاني	۷ ورځي	۲۴۴ د شمېري نه واستون
	۱ م بي	۲۵۰ افغاني	۷ ورځي	۲۴۴ د شمېري نه واستون
شپني بکسي	۱ م بي	۲۹۹ افغاني	۳۰ ورځي	۲۴۴ د شمېري نه واستون
	۲.۵ م بي	۲۹۹ افغاني	۳۰ ورځي	۲۴۴ د شمېري نه واستون
	۳ م بي، ۴ م بي، ۵ م بي	۴۹۹ افغاني	۳۰ ورځي	۲۴۴ د شمېري نه واستون
	۸ م بي	۷۹۹ افغاني	۳۰ ورځي	۲۴۴ د شمېري نه واستون
شپني بکسي	۱۵ م بي	۱۳۹۹ افغاني	۳۰ ورځي	۲۴۴ د شمېري نه واستون
	۳۵ م بي	۲۵ افغاني	۱ ورځ	۲۴۴ د شمېري نه واستون
۲.۵ م بي	۲۷۵ افغاني	۳۰ ورځي	۲۴۴ د شمېري نه واستون	

د لارښوونو لپاره له ۲۲۲ شمېري سره اړیکه وکړئ.
د ښکېلتو لپاره لارښوونې دې.
www.mtn.com.af | MTN Afghanistan | MTN AF
Linked in MTN Afghanistan | MTN AF

په هرځای کې له تاسو سره

یک جمعه

۲۵ افغاني
۱۵۰ دقیقه

برای اشتراک

#۱*۵*۳۳*۲*

را دایل نمایند

برای لغو اشتراک #۲*۳۳*۵*۲* را دایل نمایند

چهار جمعه

۹۰ افغاني
۵۰۰ دقیقه

برای اشتراک

#۱*۶*۳۳*۲*

را دایل نمایند

برای لغو اشتراک #۲*۳۳*۶*۲* را دایل نمایند

جمعه ۳۲ ساعته

مدت اعتبار این پیشکش ۳۲ ساعت بوده (از پنج شنبه ساعت ۱۰ شب الی شنبه ساعت ۶ صبح)
این پیشکش از افغان بیسیم به افغان بیسیم قابل استفاده میباشد

۱۵۲

ارتباط دهنده افغانستان
Connecting Afghanistan